

RESTITUCJA

CO TO TAKIEGO? GDZIE BĘDZIE? KIEDY?

"Gdyby przyszedły czasy ochłody od obliczności Pańskiej, a posłałby onego... Jezusa Chrystusa. Który zaiste niebiosa ma objąć aż do czasu naprawienia wszystkich rzeczy, co był przepowiedział Bóg przez usta wszystkich świętych swoich proroków od wieków" (Dz. Ap. 3:19-21)

"A małe dziecię rządzić ich będzie" (Izaj. 11:6)

CZY WIESZ: Że według wielu różnych przekładów Biblii słowo "naprawienie" (w ang. wersji króla Jakuba "restitution", czyli restytucja) znaczy przywrócenie do pierwotnego stanu?

Że niektórzy uważają, iż znaczy to jedynie oddanie czegoś, co zostało nieprawnie zabrane (2 Mojż. 22:1-6, 12; 3 Mojż. 6:2-5; Ezech. 33:14-16), lecz Biblia wskazuje, że słowo to obejmuje swym znaczeniem coś więcej: najlepszy sposób przywrócenia do pierwotnego stanu i największe błogosławieństwa, jakie wkrótce spłyną na wszystkich ludzi?

Że Biblia oświadcza, iż "Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię" (1 Mojż. 1:1), ale nic nie mówi o czasie, jaki upłynął od tamtej chwili, aż do początku sześciu wielkich dni stworzenia, w których Bóg stopniowo przygotowywał Ziemię do życia ludzkiego?

Że Bóg stworzył rośliny i zwierzęta, a następnie uczynił "...sad [raj] w Eden, na wschód słońca" (1 Mojż 2:8) z doskonałym środowiskiem ekologicznym, gdzie umieścił Adama, "pierwszego człowieka" (*nie po to, by stał się on istotą duchową, aniołem, ale by na zawsze pozostał człowiekiem*), stworzonego z "prochu ziemi", "mało mniejszego od Aniołów" (1 Mojż. 2:7; Ps. 8:5-9; 1 Kor. 15:45-47)?

Że Adamowi dana była władza nad ziemią i zwierzętami (wszystkie więc były oswojone), którym nadał nazwy; że

następnie Bóg stworzył Ewę, aby była jego żoną i towarzyszką (1 Mojż. 1:26-28; 2:18-25)?

Że oni i ich potomkowie mogli otrzymać na wieczność *doskonale życie na doskonałej ziemi*, gdyby byli posłuszni Bogu, lecz z powodu nieposłuszeństwa zostali *skazani na śmierć, przerwanie życia* (1 Mojż. 2:17), zostali wypędzeni z ogrodu Eden, aby więcej nie spożywali podtrzymujących życie owoców i nie żyli wiecznie na ziemi (1 Mojż. 3:22-24)?

Że przez dziedziczość Adamowy wyrok śmierci przeszedł także na wszystkich jego potomków, w wyniku którego nikt z rodzaju ludzkiego nie ma prawa do doskonałego życia na doskonałej ziemi, lecz jedynie niedoskonały, zanikający byt (Rzym. 5:12-19; 1 Kor. 15:21, 22)?

Że Bóg dał wyraz Swojej wielkiej miłości do *wszystkich* ludzi (*włączając Ciebie i mnie*) wtedy, gdy planując uwolnienie *wszystkich* spod wyroku *śmierci*, dostarczył za nich okup (równoważną cenę)?

Że jednorodzony Syn Boży, *potężny Logos*, z własnej woli "stał(o) się ciałem", jako "człowiek Chrystus Jezus... mniejszym stał się od Aniołów... przez [popr. dla, w celu] ucierpienie *śmierci*... aby z łaski Bożej *za wszystkich śmierci skosztował*" - za Adama i jego cały upadły rodzaj - i że Jezus "dał samego siebie na okup za wszystkich, co jest świadectwem czasów jego" (Mat. 18:11; Jan 1:14; 3:14-18; 1 Tym. 2:3-6; 4:10; Żyd. 2:9-14; 1 Jana 2:2)?

Że dzięki dobrowolnemu okupowi Jezusa wszyscy, żywi i umarli, mają zapewnioną *jedyną sposobność uzyskania we właściwym czasie życia wiecznego*; że Kościół, wybrany w czasie wieku Ewangelii, otrzymuje życie wieczne w *niebie* (2 Kor. 5:1-4; Żyd. 10:34), a wszyscy ci, którzy nie mieli tej sposobności - a będą potem żalowali za grzechy, uwierzą w Jezusa jako Zbawiciela i poddadzą się w Tysiącleciu ("czasach ochłody")

Boskiej woli - będą mieli okazję uzyskać *restytucję* (przywrócenie do pierwotnego stanu) do doskonałego, wiecznego życia na *udoskonalonej ziemi*, takiego samego, jakie mógł mieć Adam (Ps. 37:9-11, 22, 29, 34; Mat. 6:10)?

Że w czasie restytucji zwierzęta będą oswojone, ziemia uczyniona doskonałą (Izaj. 11:6; 35:1, 2) i napełniona Boską chwałą (4 Mojż. 14:21; Izaj. 11:9; 40:5; Abak. 2:14); że wszyscy posłuszni z rodzaju ludzkiego (Obj. 22:17) będą przywróceni do takiej doskonałości, jaką miał Adam; zli będą unicestwieni, ale sprawiedliwi żyć będą wiecznie na nowej ziemi w pomyślności, pokoju, szczęściu, braterstwie i miłości (Ps. 72; Izaj 65:17-25; Mat. 6:10; Dz. Ap. 15:14-18; 2 Piotra 3:13; Obj. 21:3, 4; 22:1-3)?

Że "czas naprawienia", o którym mówili *wszyscy święci prorocy*, tysiącletnie panowanie Chrystusa (Obj. 5:9, 10; 20:4, 6), trwa od Jego drugiego adwentu (Dz. Ap. 3:21), kiedy to wraz ze Swym Kościołem niszczy obecne złe warunki światowe, ustanawia Swoje sprawiedliwe rządy na ziemi, błogosławiąc wiecznie wszystkich posłusznych ludzi (Izaj. 2:2-4; 11:1-9; 25:6-10; 35:1-10; Dan. 2:31-45; 7:13, 14, 18, 22, 27)?

Że "znaki czasów", takie jak: wielkie zło, wyjawienia, nieszczęścia, apostazje, kryzysy, przygotowania wojenne, konflikty i terroryzm, powrót Izraela, zwiększona wiedza, podróże itd. (Łuk. 12:2; 21:11, 25-32; Dan. 12:4, 10) dowodzą, iż żyjemy przy końcu tego wieku i że Chrystus wkrótce rozpocznie restytucję?

Że wszyscy powinni radować się ze wspaniałych widoków otwartych dla wszystkich żyjących na ziemi i głosić innym tę dobrą nowinę o mającym niebawem nadejść Królestwie Bożym na ziemi (Łuk. 2:10-14; 21:25-28)?

www.epifania.pl